

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	13XCoE/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	5607205702
Dátum vydania rozhodnutia:	06.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5607205702.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: S. F., nar. XX. Y. XXXX, bytom F., o vymoženie 541,72 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6Er/588/2007, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 8. marca 2013, č. k. 20CoE/221/2012-41 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný m á voči oprávnenému n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline uznesením z 8. marca 2013, č. k. 20CoE/221/2012-41 potvrdil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 30. augusta 2012, č. k. 6Er/588/2007-16, ktorým súd prvého stupňa exekúciu zastavil. Odvolací súd zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.
2. Toto uznesenie napadol oprávnený 24. apríla 2013 dovolaním a zároveň navrhol konanie prerušiť a predložiť Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálne otázky.
3. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, ktorým žiadal uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.
4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

5. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013 sp. zn. 3OboE/1/2013, ako aj z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p., § 10 ods. 1 a 2 O. s. p., resp. [§ 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] a § 34, § 35 C. s. p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

6. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (§ 161 C. s. p.).

7. Následne Najvyšší súd skúmal, či je dôvodný návrh oprávneného prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. apríla 2014, sp. zn. 3Oboer/75/2013, z 19. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/179/2013, z 29. júla 2014, sp. zn. 3Oboer/147/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/139/2013 a zo 17. júna 2014, sp. zn. 3Oboer/165/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 ods. 1 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

9. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 C. s. p.). Išlo o konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/70/2013, sp. zn. 3Oboer/81/2013, sp. zn. 3Oboer/149/2013, sp. zn. 3Oboer/163/2013 a sp. zn. 3Oboer/229/2013, s odôvodneniami ktorých sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožňuje aj v preskúmvanej veci, preto už ďalšie dôvody neuvádza.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

12. Oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a

povinnému teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému. (§ 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p.).

13. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.